

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ROMEO KRIJGT EEN LIEF

Een komedie in vier bedrijven

door

1880

Julia Engelen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2017
Nr.3354

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ROMEO KRIJGT EEN LIEF* op te voeren moet de naam van auteur *JULIA ENGELLEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2017/0220/011
ISBN 978-90-385-14253

© 2017 Toneelfonds J. Janssens/Julia Engelen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(6 dames – 5 heren)

ROMEO, vrijgezel, veertig jaar. Een beetje onnozel. Hij stamelt een beetje als hij tegen zijn moeder moet praten :

MARIETTE DE CREPE SUZETTE, bazige oude vrouw, moeder van Romeo. Ze spreekt in de wij-vorm :

SISCA, huishoudhulp :

KAREL, vriend van Romeo en de tuinman van het landgoed :

JULIA, oude vriendin van Romeo en zijn grote liefde. Ze is een geslaagde tv-persoonlijkheid :

NANCY, kandidate om met Romeo te trouwen. Bejaardenhulp en erg lelijk :

MADDY, kandidate om met Romeo te trouwen. Een beroepsmilitair :

BABETTE, kandidate om met Romeo te trouwen. Een hoer :

ENGBERT, begrafenisondernemer, oud lief van Mariette en de vader van Romeo :

XAVIER, pooier van Babette :

FERNAND, de postbode :

DECOR

De eetkamer van een oud landhuis. De achterwand : een dubbele deur met zicht op de tuin. Links twee deuren, eentje naar de inkomhal en één naar de traphal. Rechts achter een deur naar de goede kamer en rechts voor een deur naar de keuken. Tafel met stoelen, een kast.

KORTE INHOUD

Romeo is veertig geworden en zijn moeder vindt dat hij moet trouwen. Daarom heeft zij een annonce in de krant geplaatst waarin zij een verloofde zoekt voor haar zoon. De krant heeft echter de annonce bij de overlijdensberichten geplaatst en door de manier waarop het bericht geformuleerd is, denken Romeo, Sisca, Fernand en Karel dat Mariette, de moeder van Romeo stervende is. Romeo is er kapot van. Een aantal vrouwen zijn geïnteresseerd, doch Romeo wil niet trouwen. Dat verandert wanneer Julia, een oud lief op de annonce reageert. Mariette wijst haar echter de deur. Hierop besluit Romeo dat zijn moeder zo rap mogelijk dood moet. Hij huurt zelfs Xavier, de pooier van één van de kandidates, in om haar van kant te maken. Ook een begrafenisondernemer reageert op de annonce. Hij wil mevrouw de gravin zo gauw mogelijk begraven. Zal Mariette de Crêpe Suzette vermoord worden door Xavier? Zal Romeo trouwen met zijn Julia? En wie is toch die vervelende maar erg doortastende begrafenisondernemer?

EERSTE BEDRIJF

(Lege scène. In de ochtend. Eetkamer. Restanten van een verjaardagsfeestje, tafel vol flessen en lege glazen, ballonnen, slingers... Klop op de haldeur en de postbode steekt zijn hoofd naar binnen.)

FERNAND : Joehoe, is er iemand wakker? Post! ... Hallo! Volk! *(Hij komt binnen. Deur dicht.)* Wat is mij dat? Die slapen nog allemaal. *(Hij opent deur goede kamer.)* Volk! *(deur dicht)* Zo te zien hebben ze hier gisteravond van katoen gegeven. *(Pakt een kaartje op en leest.)* Een gelukkige verjaardag voor onze Romeo. Reeds veertig jaar, gelukkig heb je nog al je haar. Alé, het rijmt tenminste. Ze hadden mij ook wel mogen uitnodigen, ik kom hier toch alle dagen. *(Hij pakt een fles.)* Merlot Cabernet Sauvignon 2008. Dat is gene kattenpis. *(jeneverfles)* Hier zie, het echte spul. *(Hij kijkt om zich heen, pakt een jeneverglas, poetst het met zijn zakdoek, schenkt in en drinkt in één teug het glas leeg.)* Smeets, kan niks tegenop, zeker geen Merlot cabardouche vitriool. *(Hij kijkt opnieuw rond, schenkt in en drinkt.)*

ROMEO : *(op traphal)* Och god, Fernand.

FERNAND : *(Hij zet gauw de fles en het glas neer.)* Goedemorgen, mijnheer Romeo. En het is een goede, nietwaar?

ROMEO : Wat doe je hier zo vroeg? Als het is voor gratis neuten, kan ik je zeggen dat die vlieger niet op gaat.

FERNAND : *(Hij doet alsof hij niet goed hoort.)* Gratis neuken!

ROMEO : Neuten! *(luid)* Borrels, jenever.

FERNAND : Ha! Of ik een jeneverke wil. Merci, merci, mijnheer Romeo, dat is heel vriendelijk, maar het is nog wat vroeg voor mij.

ROMEO : Ik vraag je niet of je iets wil drinken, ik zeg je dat je niks te drinken krijgt.

FERNAND : Je moet niet aandringen, ik moet mijn ronde nog doen. Is je moeder present want ik heb een recommandé voor haar, *(leest)* vanuit Frankrijk van een notaris, Benoît de Soutien? Ze moet daarvoor tekenen.

ROMEO : *(Luid en met gebaren)* Ik zal in haar plaats tekenen.

FERNAND : Neen, neen, neen, ze moet dat zelf doen. Vanuit Frankrijk, dat is gene

kattenpis, hé.

ROMEO : Moet jij zo vroeg op de morgen al op je strepen staan?

FERNAND : Ik ben toch niet aan het preken.

ROMEO : Strepen!

FERNAND : Ik zei toch dat die brief niet van deze streken is, je moeders recommandé.

Het is er ene vanuit Frankrijk.

ROMEO : Oh god, geef mij kracht.

FERNAND : Een klacht! Oei! En waarvoor?

ROMEO : (*Hij vermant zich, met gebaren.*) Wacht hier, Fernand, ik ga mijn moeder halen. Wreed, zo'n sukkelaar. (*af traphal*)

FERNAND : Ga jij je moederke maar halen, dan schenk ik er mij nog eentje in. (*daad bij het woord*) Santé, Champs-Élysées.

SISCA : (*op keuken, ziet hoe Fernand een vierde jenever drinkt.*) Ik zie dat het smaakt.

FERNAND : Ja, ja. Nondeju! Och, jij bent het, Sisca.

SISCA : Hoeveel borrels liggen er al op je lever?

FERNAND : Rommel? Ja, ik zie ook dat het hier een rommel van jewelste is.

SISCA : Begin niet, hè manneke. Dat trucje werkt niet bij mij. Jij hoort zo goed als ik. De hoeveelste is dat al?

FERNAND : Het ontbijt is de belangrijkste maaltijd van de dag. Ik moet mijn eigen toch soigneren. (*drinkt*)

SISCA : Straks soigneur je je eigen de gracht in. Of je knalt met je fiets weer tegen een verlichtingspaal, gelijk vorige maand.

FERNAND : Daar kon ik niks aan doen. Daar stonden er twee naast elkaar en ik wou er tussendoor rijden. Ik breng een recommandé voor madame Suzette, vanuit Frankrijk, van een notaris, Benoît de Soutien.

SISCA : Serieus? Van een notaris. Misschien voor een erfenis, dan kan ik opslag vragen. Kijk eens.

FERNAND : Neen jong.

SISCA : Doe die enveloppe open. Je kan altijd zeggen dat ze onderweg beschadigd werd.

FERNAND : Daar komt niks van in. Ik ben een man van eer, een postbode met een geweten. Ik moet mijn onberispelijke reputatie hoog houden.

SISCA : Ja, de reputatie van zatste facteur van het land. Heb je iets bij voor mij?

FERNAND : *(geeft een tijdschrift)* Ja, een seksboekje, soutiens en jarretels.

SISCA : Onnozelaar, dat is mijn Flair, geen seksboekje.

FERNAND : Dat zou je anders niet zeggen. Die vrouw op de cover staat in haar bloot gat.

SISCA : Ze heeft toch kleren aan.

FERNAND : Ja, twee pannenlapjes en een schetenkliever. Dat je zulke onzin leest.

SISCA : Dit is een damesblad voor de jonge, hoogontwikkelde vrouw.

FERNAND : Dat dit boekje voor de goedontwikkelde vrouw is, zie ik ook wel.

SISCA : Hoogontwikkeld. Intelligent.

FERNAND : Ik ben op National Geographic en Eos geabonneerd. Die artikels zijn pas interessant. Wist je dat chimpansees elkaar een kus geven na een ruzie?

SISCA : Alé gij.

FERNAND : Interessant niet? Zeg Sisca, wij maken eigenlijk ook veel ruzie. Moeten wij ook niet ...

SISCA : Zie ik er uit als een chimpansee?

FERNAND : Alleen je voorkant, schat.

SISCA : Vuile aap. *(Gaat hem te lijf met het tijdschrift in de aanslag.)* Ik zal je eens laten voelen hoe een moderne, hoog intelligente vrouw dat oplost.

MARIETTE : *(op vanuit traphal)* Wat is dat hier voor een kabaal! Sisca!

SISCA : Ik moet mezelf toch verdedigen?

MARIETTE : Tegen de postbode?

SISCA : Ja mevrouw, Fernand wou ...

MARIETTE : Wij moeten dat allemaal niet weten, Sisca. Begin op te ruimen. Daar word je trouwens voor betaald!

SISCA : Amper.

MARIETTE : Wat zei je daar?

SISCA : Niks mevrouw. *(Ze begint zogezegd op te ruimen.)*

MARIETTE : Fernand, onze zoon vertelt ons dat je een aangetekende zending hebt.

FERNAND : Dat klopt, madame, eentje helemaal...

SISCA : Uit Frankrijk.

FERNAND : Van notaris ...

SISCA : Benoît de Soutien.

MARIETTE : Van ... geef die maar aan ons.

FERNAND : Eerst uw pas, madame Suzette.

MARIETTE : Onze pas? Waar is dat goed voor? Je weet toch wie wij zijn. Gene zever, geef die brief.

FERNAND : Dief! Wat zou ik een dief zijn. Ik heb in heel mijn leven nog nooit iets gestolen.

MARIETTE : Wij hebben niet gezegd dat je een dief bent. *(luid)* Wij zeiden brief!

FERNAND : Ha, of ik een lief heb. Nu dacht ik echt dat u zei dat ik een dief was. Neen, neen madame, ik heb geen lief. Helegans bleu achter de oren.

(Sisca kucht.)

Mag ik dan nu uw pas, dan kunnen we dit afhandelen?

MARIETTE : *(lastig)* Oké, wacht hier. *(af, goede kamer)*

SISCA : Schurk dat je bent. Jij houdt gewoon iedereen voor de gek.

FERNAND : Als ik het niet versta, kunnen ze ook niet beginnen discussiëren. Madame wou mij haar pas niet geven, et voilà, ze gaat hem halen. Koppie, koppie.

(Bel voordeur.)

SISCA : Komediant. *(af inkomhal)*

MARIETTE : *(op uit de goede kamer met identiteitskaart.)* Laat het vooruit gaan.

FERNAND : Alles op zijn tijd, madame. De schijterij gaat ook vooruit, maar je hebt wel een vuile broek.

MARIETTE : Laat die banaliteiten maar achterwege. Een dame is daar niet van gediend.

FERNAND : Een dame niet, neen.

MARIETTE : Wat zeg jij daar?

FERNAND : Nikske. Het is zacht voor de tijd van het jaar, nietwaar?

SISCA : *(in deuropening hal)* Excuseer mevrouw. Er staat een jongedame aan de deur. Ze zegt dat ze komt voor de annonce.

MARIETTE : Nu al? Goed, breng haar naar de goede kamer.

SISCA : Zoals u wil, mevrouw. *(af hal)*

MARIETTE : Is 't in orde nu, Fernand?

FERNAND : Ja madame Suzette. Hier aftekenen alstublieft. De volledige naam, hè madame.

(Tweestrijd tussen hen beiden. Dan drinkt Mariette uit haar metalen drankflacon, tekent en strekt haar hand uit voor haar pas.)

FERNAND : *(Leest droog af van pas.)* Mariette de Crêpe Suzette. Een dubbele familienaam. Van een adellijke pannenkoekenfamilie?

MARIETTE : Geen woord hierover in het dorp. Geen woord. Verstaan! *(heel luid)*
Zwijgen! Verstaan!

FERNAND : Op de discretie van de post kan je altijd rekenen.

(Sisca op met Nancy, een verpleegster in uniform.)

SISCA : Het is langs hier, juffrouw. *(Ze laat Nancy in de goede kamer. Deur dicht.)* Zal ik verder opruimen, mevrouw?

MARIETTE : Vaneigens. En doe wat voort. Ik verwacht nog volk. *(neemt pas en brief)*
Fernand, zoals gezegd. *(af, goede kamer)*

SISCA : Heb je de krant van vandaag ook bij? Mevrouw heeft een annonce laten plaatsen. Dat meisje zei dat die bij de overlijdensberichten stond.

FERNAND : *(Hij geeft de krant.)* Een recommandé van een notaris, een annonce bij de overlijdensberichten. Is er iemand gestorven?

SISCA : We zullen het zo weten. *(bladert)* Sport, voetbal, voetbal, voetbal, regionale berichten, hier de overlijdensberichten.

FERNAND : Daar zijn er weer een hoop die ingekuild mogen worden. Hier zie, Klungel und Hindenburg zoekt vrouw of man voor regionale begrafenis. Graag sterven binnen korte tijd. Mogen ook al dood zijn.

SISCA : Denk je dat er veel lijken de gazet lezen?

FERNAND : Zie hier, in het hoekske. Vrouw van hoge leeftijd zoekt verloofde voor

zoon wegens nakend afscheid. Zich aanmelden bij...

SISCA : Dit adres. Nakend afscheid. Mijn mevrouw gaat dood. Die brief van die Franse notaris is vast haar testament.

FERNAND : En ze wil dat hare Romeo onder de pannen is.

SISCA : Dat wordt tijd ook. Hij is gisteren veertig geworden. Mevrouw heeft bijna de hele avond zitten wenen, och arme, waarschijnlijk omdat het de laatste verjaardag van haar zoon was, die ze kon meevieren. En ze wil niet dat die duts in dit groot landhuis in zijn eentje zit. Maar als hij het daarmee (*teken naar de deur goede kamer*) moet stellen, is hij te beklagen.

FERNAND : Als het licht uit is, zijn alle vrouwen gelijk. Ik heb altijd gedacht dat hij ... je weet wel... viel op koffiepotten met teut.

SISCA : Daar zeg je al zo iets. Ik werk hier nu drie jaar en die heeft nog nooit in mijn billen geknepen.

FERNAND : Dus madame wil dat haar zoon onder de pannen is voordat ze het loodje legt. Is ze ziek?

SISCA : Niks van gemerkt. De pralines en de gin gaan er zoals altijd goed in.

MARIETTE : (*in deuropening*) Sisca, zorg voor koffie. En ruim de eetkamer op! (*af*)

SISCA : Haar mond mankeert duidelijk niets.

FERNAND : Een potje koffie zou mij ook wel smaken.

SISCA : Is dat zo? En moet mijnheer daar een klontje suiker bij, een wolkje melk, misschien een koekje?

FERNAND : Als het niet te veel gevraagd is.

SISCA : In een proper kopje zeker?

FERNAND : Zonder barsten en met het oorke er nog aan. En een schotelke waar mijn koekje op ligt en een proper blinkend zilveren lepelke om te roeren.

SISCA : Geen toefke slagroom?

FERNAND : Sisca, jij bent de vrouw van mijn dromen.

SISCA : Eerder serveer ik je vitriool.

MARIETTE : (*op*) Waar is de krant van vandaag?

SISCA : Ze ligt op tafel, mevrouw.

MARIETTE : Gekreukt, helemaal gekreukt en ongestreken. Wie gaf jou toestemming om de krant van vandaag te lezen? De krant van gisteren, die mag je lezen. (*Ze*

steekt haar arm uit.)

(Sisca geeft krant aan haar mevrouw.)

Koffie Sisca! *(af)*

FERNAND : Oei, nu heb je de poppen aan het dansen, de gazet was niet gestreken.

ROMEO : *(op traphal. Luid en met gebaren)* Heeft mijn moeder haar brief nog niet afgetekend?

FERNAND : Alles dik in orde, mijnheer Romeo.

ROMEO : Fijn, fijn. Sisca, ik zou graag een kop koffie willen. Breng die maar naar de goede kamer.

SISCA : Mevrouw zit momenteel in de goede kamer met ... met een gast.

ROMEO : Dan drink ik hem hier op. En geef Fernand ook een kopje.

SISCA : Mevrouw vroeg ook om koffie.

ROMEO : Mijn moeder houdt zo van een kopje koffie. Doe er maar pralines bij. We moeten haar zo nu en dan verwennen, de lieve schat.

SISCA : *(snikt)* Ik zal het dadelijk doen, mijnheer. *(af keuken)*

ROMEO : Heb ik iets verkeerd gezegd?

FERNAND : Neen, mijnheer, helemaal niet. U heeft volkomen gelijk, mijnheer Romeo. We moeten madame Mariette, uw dierbare moeder, in de watten leggen, nu de toekomst er voor haar zo somber uitziet.

ROMEO : Wat zeg jij daar? De toekomst van mijn moeder ziet er somber uit?

FERNAND : En niet alleen voor uw moeder, maar ook voor u. Afscheid nemen van diegene die u het leven schonk, dat is een zware dobber.

ROMEO : Afscheid? Van mijn moeder? Wat... hoe... Fernand? Mankeert mijn moeder iets? Is ze ziek? Ze gaat toch niet s...sterven?

FERNAND : *(Beseft dat hij te veel gezegd heeft.)* Och mijnheer Romeo, is het al zo laat? Ik moet dringend verder. Nog een goede dag, mijnheer. Dag Sisca!

SISCA : *(op met koffie)* Dag Fernand. Waar moest die plots naar toe? Een potje koffie zal ons allemaal deugd doen. Ze zeggen niet voor niets, een kopje troost.

ROMEO : *(Hij onderdrukt een snik, doet de deur goede kamer open. Als hij tegen zijn moeder spreekt, stottert hij lichtjes.)* Maman, kan ik je even spreken?

MARIETTE : *(op)* Wat is er zo dringend? Wij nemen momenteel een interview af.

ROMEO : Is het waar? Ga je mij verlaten?

MARIETTE : *(tot Sisca)* Heb jij je mond weer voorbij gepraat? Bemoeial!

SISCA : Neen, mevrouw.

ROMEO : Fernand heeft het mij verteld.

MARIETTE : *(sarcastisch)* Op de discretie van de post kan je inderdaad rekenen.

Romeo jongen, daar komt een moment in het leven van een kind dat hij het ouderlijk nest moet verlaten en op eigen benen moet staan. *(drinkt uit flacon.)* Dat moment is, al ben je ondertussen veertig jaar, wat jou betreft nog steeds niet gekomen. Het zij zo. Daarom hebben wij wijselijk besloten de rollen om te keren. Ons moment om jou te verlaten is gekomen. Ons leven hier wordt beëindigd. En je moet niet proberen ons van gedacht te doen veranderen, ons besluit staat vast.

ROMEO : Je besluit staat vast! Maar maman...

MARIETTE : Tut, tut, tut, Romeo. Gedraag je als een man. Wij eisen het. *(af goede kamer)*

ROMEO : Sisca, ik geloof mijn oren niet. Mijn moeder gaat mij verlaten. Ze ... ze gaat er een einde aan maken.

SISCA : Heel straf. Ach mijnheer Romeo, ik heb zo met u te doen.

ROMEO : Dit is verschrikkelijk. *(Hij rent snikkend de tuin in.)*

SISCA : Het is mij ook iets. Gisteren jarig en vandaag...

MARIETTE : *(op)* Sisca, is die koffie nog niet gezet?

SISCA : Jawel mevrouw, ik ben er juist mee.

MARIETTE : Serveer hem in de goede kamer.

SISCA : Jawel mevrouw.

(Net als Sisca het serveerblad wil oppakken, gaat de bel.)

MARIETTE : Doe de deur open, Sisca.

SISCA : *(Ze zet het blad neer, richting haldeur)* Jawel mevrouw.

MARIETTE : Eerst de koffie.

SISCA : Ja natuurlijk mevrouw. *(neemt blad weer op, bel)*

MARIETTE : Awel, waar wacht je op? Ze bellen.

SISCA : (*Zet blad weer neer.*) Jawel mevrouw.

MARIETTE : En doe voort met die koffie!

SISCA : Misschien kan mevrouw mij vertellen hoe ik mijn eigen in twee moet zagen.
Het is ofwel de deur, ofwel de koffie.

MARIETTE : Zet zo geen grote mond op, Sisca! Wij willen bediend worden zoals in je arbeidscontract gestipuleerd staat en wij betalen je daar een royaal loon voor. Serveer de koffie in la bonne chambre. Wij zullen zien wie er aan de deurbel hangt. (*Af inkomhal*)

SISCA : Geef mevrouw maar een praline bij de koffie. We moeten haar verwennen, de lieve schat. Hier zie, insubordinatie onder de lagere rangen. (*Eet praline, af goede kamer.*)

(*Mariette op met Babette, een hoertje, en Maddy, een beroepsmilitair, beiden in uitrusting.*)

MARIETTE : Het is langs hier, dames.

MADDY : Ruim baan, kakewiet.

BABETTE : Pardon, ik was eerst.

MADDY : Ik moet seffens de landsgrenzen nog verdedigen. Om tien uur deze avond moet ik in de kazerne zijn of ik heb ballen.

BABETTE : Ik moet ook nog werken vanavond.

MARIETTE : Welk werk doet u, juffrouw?

BABETTE : Ik werk ... in de dienstensector.

MADDY : Dat soort diensten ken ik. Vijf strepen hebben voorrang. Laat het dus vooruit gaan. Waar kan ik mijn berghaus parkeren?

MARIETTE : Staat uw wagen niet op de parking?

MADDY : Wagen? Ik heb het over mijn rugzak, mijn plunje.

MARIETTE : Ha zo, in de hoek graag. En u heet?

MADDY : Maddy Wagenmakers, Para-Commando bij het 1° bataljon Parachutisten van Schaffen.

BABETTE : En ik ben Babette. Is het hier dat ik moet zijn voor die annonce in de

gazet?

MADDY : Dito. Delta, India, Tango, Oscar.

BABETTE : Zijn dat je vrienden?

MADDY : Amai, bleuke.

BABETTE : Helemaal niet, ik heb massa ervaring. *(tot Mariette)* Wat wilt u weten?

MARIETTE : Op dit moment zijn wij reeds in gesprek met een kandidate. Jullie moeten even wachten.

MADDY : *(ploft neer aan tafel, voeten erop.)* Roger, over en out. Komt mij goed uit. Ik heb nog niet ontbeten. *(neemt koek uit een van haar zakken)* Heb je iets waar ik mijn betonkoek mee kan doorspoelen? Koffie? Een pint bier?

MARIETTE : Wij baten geen café uit. En haal je voeten van tafel!

MADDY : Dat zie ik. Dit is hier maar een armzalig oud krot.

MARIETTE : Pardon! Onze familie bezit reeds honderden jaren dit landhuis.

MADDY : Awel, heb ik dan geen gelijk? Een oud krot.

MARIETTE : U kan best vertrekken. Wij laten ons niet beledigen.

MADDY : Dat zal niet gaan. Ik ben hier gestationeerd tot 20 uur. Dan komt een kameraad milicien mij met de Unimog oppikken.

MARIETTE : Wij zijn daar niet van gediend.

MADDY : Wij? Begot, wij spreken koninklijk. In principe mag enkel *(salueert)* Zijne Majesteit koning Filip, Leopold, Lodewijk, Maria, Koning der Belgen koninklijk spreken. Ik luister naar elke toespraak van onze Vorst. Dat is altijd het hoogtepunt van mijn dag, vooral met Kerstmis. Zie je deze decoratie? Persoonlijk ontvangen van *(salueert)* Zijne Majesteit koning Filip, Leopold, Lodewijk, Maria, Koning der Belgen.

MARIETTE : Dat is erg bewonderenswaardig. *(drinkt uit flacon)*

MADDY : Gekregen omdat ik zonder parachute uit een vliegtuig ben gesprongen om een bewusteloze springer zijn reserveparachute te openen. Dat was in Oeganda. Die para springt uit het vliegtuig en knalt met zijn kop tegen de vleugel. Een kleine sturfout. Maar goed, die valt dus vanaf een hoogte van 3000 voet als een baksteen naar beneden. Ik erachteraan. Op 300 voet heb ik hem te pakken gekregen, loste de hoofdparachute en landde veilig met de reserve midden in de brousse. Onmiddellijk werden wij onder vuur genomen door rebellen. Dat

heeft de ganse nacht geduurd. Toen heb ik er zeker twintig hun zaligheid gegeven.

BABETTE : Ik geef kerels iedere nacht hun zaligheid.

MARIETTE : Iedere nacht? Dan moet jij nogal haar op je tanden hebben. Daar houden wij van.

BABETTE : Ik doe dat al jaren, maar ik heb er nog nooit een medaille voor gekregen.

MARIETTE : Jullie willen jullie dus verloven met onze zoon?

BABETTE : O ja, ik verlang heel erg naar een verloofde.

MADDY : Mike en Tango.... Me too. ... Ik ook.

MARIETTE : Goed, wij zijn nu bezig een interview af te nemen met een eerste kandidate. Ik stel voor dat jullie in onze tuin een wandeling maken. Onze bediende zal jullie verwittigen.

MADDY : *(tot Babette)* Doe je boots aan, we gaan op manoeuvres.

(Maddy en Babette af tuin)

MARIETTE : *(in deuropening goede kamer)* Sisca! Hebben wij je toestemming gegeven onze koffie uit te drinken?

(Sisca op, samen met Nancy)

SISCA : Sorry mevrouw. De juffrouw was zo vriendelijk mij een kopje aan te bieden en ik had dorst.

MARIETTE : Doe zo verder en je krijgt je C4. *(af goede kamer)*

NANCY : U moet niet boos zijn op haar, mevrouw, ik wou wat gezelschap.

MARIETTE : *(op met leeg pralinebordje)* Heb jij van de pralines gegeten?

SISCA : O neen, mevrouw, ik zou niet durven. Juffrouw Nancy daarentegen is een echte zoetekauw.

NANCY : Eù ja, ... ik ... ik eet graag pralines.

MARIETTE : Dat is ook onze enige zonde. *(drinkt flacon)*

(kuchje van Sisca)

(tot Sisca) Haal een proper kopje voor ons en breng nog een bordje pralines mee.

SISCA : Ja mevrouw. *(af keuken)*

NANCY : Mevrouw, ik moet helaas vertrekken. Mijn shift begint over een uur.

MARIETTE : Ach lieve deugd. Ja, dat heb je zo met het gewone volk. Die moeten werken voor de kost. Wij hebben ons nooit moeten verlagen tot de stand van de werkende mens. Als wij je uitkiezen als verloofde van onze zoon, hoef je niet meer te werken. Dat is natuurlijk een grote sprong op de maatschappelijke ladder en daar moet je uiteraard dankbaar om zijn.

NANCY : Ik weet niet of ik mijn werk wil opgeven. Ik doe mijn job erg graag.

MARIETTE : Onze zoon verdient een echtgenote die dag en nacht voor hem klaar staat. Dat is ten andere geen grote opoffering, want onze zoon is een man uit de duizend.

NANCY : Ik weet niet...

MARIETTE : Wij eisen het! Wij dulden hierover geen tegenspraak. Begrepen! Kandidates die er aan denken hun job te blijven uitoefenen, maken veel minder, zelfs geen kans om met onze zoon te huwen. Is dat duidelijk?

NANCY : Ik zal er over nadenken.

MARIETTE : Doe dat. Sisca! ... Sisca!

SISCA : *(op vanuit keuken met bordje pralines)* Jawel mevrouw.

MARIETTE : *(Neemt het bordje pralines over.)* Laat de juffrouw uit.

SISCA : Jazeker mevrouw. Volg mij maar, juffrouw.

(Sisca en Nancy af inkomhal)

KAREL : *(uit tuin)* Goedemorgen mevrouw.

MARIETTE : Karel.

KAREL : Wat hoor ik van Romeo? Is het waar? Gaat u ons verlaten?

MARIETTE : Er is een tijd van komen en een tijd van gaan. En onze tijd van gaan is nu gekomen. En het is mijnheer Romeo voor jou, Karel.

KAREL : En ik die dacht dat onkruid niet verging. Ik zou graag willen weten of er op